

2. Prezydium gminnej rady narodowej ustala na podstawie wniosków, złożonych przez osoby uprawnione, a przedstawionych i zaopiniowanych przez zarząd gminny Związku Samopomocy Chłopskiej, plan pomocy sąsiedzkiej ustalający, kto i na czym jest obowiązany jest świadczyć, oraz rodzaj i rozmiar (czas) świadczeń.

Art. 4. 1. Czas świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie nie może przekraczać 14 dni w ciągu roku i winien być ustalony w zależności od zapotrzebowania miejscowego oraz od wielkości i wyposażenia gospodarstwa obowiązanych.

2. Świadczenia z tytułu pomocy sąsiedzkiej są odpłatne. Normy opłat ustala na wniosek prezydium gminnej rady narodowej prezydium właściwej powiatowej rady narodowej według zasad słuszności, mając na uwadze zarówno interes uprawnionych jak i obowiązanych do świadczeń.

Art. 5. 1. Plan pomocy sąsiedzkiej oraz normy opłat ogłasza się w sposób przyjęty w danej gromadzie lub gminie.

2. Każdy zainteresowany może odwołać się od ustalonego planu pomocy sąsiedzkiej (art. 3) do prezydium właściwej powiatowej rady narodowej, a od ustalonych norm opłat za świadczenia (art. 4 ust. 2) — do prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej. Decyzje prezydium powiatowej bądź wojewódzkiej rady narodowej są ostateczne.

3. Odwołania, o których mowa w ust. 2, należy wnieść w ciągu 14 dni od dnia ogłoszenia planu bądź norm. Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku wykonania nałożonego świadczenia.

Art. 6. 1. Wykonaniem planu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie na obszarze gromady kieruje na podstawie wytycznych ustalonych przez prezydium gminnej rady narodowej sołtys, do którego w szczególności należy ustalenie terminu wykonania obowiązku świadczenia. Sołtys może sobie przybrać do pomocy jednego do trzech członków gromady.

2. Nadzór nad czynnościami sołtysa w zakresie wykonania planu pomocy sąsiedzkiej sprawuje wójt. Od decyzji wójta służy odwołanie do prezydium powiatowej rady narodowej; odwołanie nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Art. 7. 1. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych wydane w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych może określić ogólne wytyczne dla

ustalania norm opłat za świadczenia oraz uiszczania w gotówce równowartości opłat, oznaczonych w zbożu.

2. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami może zwolnić niektóre kategorie posiadaczy gospodarstw rolnych od obowiązku świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie.

Art. 8. 1. Kto uchyla się od spełnienia obowiązku świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie lub utrudnia innym wykonanie tego obowiązku albo też pobiera za świadczenia zapłatę wyższą od ustalonej na podstawie przepisów niniejszego dekretu,

podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny do 100.000 złotych albo obu tym karom łącznie.

2. Kto, będąc obowiązany z tytułu swego urzędu lub zajmowanego stanowiska do organizowania pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie, zaniedba tego obowiązku lub wykonywa go w sposób niezgodny z przepisami niniejszego dekretu albo rozporządzeń na podstawie tego dekretu wydanych,

podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny do 100.000 złotych albo obu tym karom łącznie, jeżeli czyn ten nie jest zagrożony karą surowszą na mocy innych przepisów prawa.

Art. 9. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych oraz Sprawiedliwości.

Art. 10. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1949 r.

2. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia przedłużyć moc obowiązującą niniejszego dekretu na okres następnych 3 lat.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Jan Dąb-Kociół

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

w/z Minister Sprawiedliwości:

Tadeusz Reh

321

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 21 czerwca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Aprowizacji w sprawie ustalenia ceny zakupu wytworów gospodarstwa rolnego, nabywanych bezpośrednio od rolników.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nad-

miernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 218) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za cenę zakupu wytworów gospodarstwa rolnego, nabywanych bezpośrednio od rolników, uważa się cenę targową, ustaloną przez komisje cennikowe powołane przy prezydentach m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz przy starostach i prezydentach miast wydzielonych na podstawie średnich notowań dokonanych przez komisje notowań.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

Hilary Minc

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Jan Dąb-Kociół

Minister Aprowizacji:

Włodzimierz Lechowicz

322

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 5 sierpnia 1947 r.

o odjęciu uprawnień w zakresie nadzoru policyjno-budowlanego zarządowi gminy Zembrzyce w powiecie wadowickim, województwie krakowskim i przekazaniu tych uprawnień Wydziałowi Powiatowemu w Wadowicach.

Na podstawie art. 393-a i 398-a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216) zarządzam, co następuje:

§ 1. Uprawnienia zarządu gminy wiejskiej, określone w art. 391 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216), odejmuje się zarządowi gminy Zembrzyce w powiecie wa-

dowickim, województwie krakowskim i przekazuje się Wydziałowi Powiatowemu w Wadowicach.

§ 2. Od orzeczeń, wydanych w myśl § 1 przez Wydział Powiatowy w Wadowicach, służy odwołanie do wojewody.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Odbudowy:

Juliusz Żakowski

323

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 14 sierpnia 1947 r.

o warunkach funkcjonowania i organizacji wzajemnych zakładów (totalizatora).

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 79, poz. 552) zarządzam, co następuje:

§ 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają przepisy ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 79, poz. 552); paragrafy, powołane bez bliższego określenia, oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. 1. Stawki we wzajemnych zakładach można przyjmować tylko w kasach, znajdujących się na torach wyścigowych lub utworzonych poza ich obrębem za zezwoleniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Stawki można przyjmować tylko w przeddzień wyścigów oraz w dniu wyścigów aż do sygnału, oznaczającego zamknięcie kas wzajemnych zakładów.

3. Towarzystwa, zarządzające wyścigi konne, mogą nie przyjmować stawek:

1) na wszystkie lub poszczególne gonitwy w danym dniu;

2) we wzajemnych zakładach porządkowych (§ 5 pkt 3) i łącznych (§ 8);

3) na niektóre konie; w tym przypadku konie takie są wyłączone ze wzajemnych zakładów.

§ 3. 1. Wysokość stawki zasadniczej w zakładach wzajemnych określa towarzystwo zarządzające wyścigi.

2. Na dowód wpłacenia stawki i zawarcia wzajemnego zakładu wydane zostaje pokwitowanie w postaci biletu lub odcinka kontrolnego.

§ 4. Towarzystwa, zarządzające wyścigi konne, powinny przed upływem 3 dni przedstawiać Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych sprawozdania z obrotów we wzajemnych zakładach w każdym dniu wyścigowym z wyszczególnieniem obrachunku dla każdej gonitwy oddzielnie.

§ 5. Stawki można przyjmować w następujących odrębnych rodzajach zakładów:

1) na konia, który uzyskał pierwsze miejsce w gonitwie (zakład zwyczajny);

2) na konia z płatnym miejscem (zakład francuski), t. j. na konia, który uzyska w gonitwie pierwsze lub drugie miejsce, jeżeli w gonitwie mają wziąć udział co najmniej